

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@gadian.in

ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕ਼ਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ਼ ਸਲਾਮ ਦਾ ਅਮਲੀ ਨਮੂਨਾ ਅਤੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿਸ਼ ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 14 ਅਗਸਤ 2026 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ أَلْحَمِّنَا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۵﴾ مُلْكُ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਪਿਛਲੇ ਖੁਤਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦੇ ਲਈ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਉਸਵਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮਿ ਸਾਦਿਕ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਇਮਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕ਼ਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ਼ ਸਲਾਮ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮਲ ਨਾਲ਼ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਹਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ਼ ਸਲਾਮ ਨਿਅਮਤਾਂ 'ਤੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ **ਅਹਿਮੀਅਤ** ਅਤੇ **ਹਿਕਮਤ** ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਇਨਸਾਨ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਮਗ਼ਰੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: لَقَدْ جَعَلْنَا لَكُمُ الشُّكْرَ إِذْ تَقُولُونَ لِلَّهِ مَا لَا يَشْكُرُ لَكُمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِلَّا عَابِدِينَ ﴿۱﴾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਦਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਹਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰਾ **ਅਜ਼ਾਬ** ਵੀ ਬੜਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈ।

ਯਾਨੀ ਇਨਸਾਨ 'ਤੇ ਜਦ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੇ ਇਹਸਾਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਲਟਾ **ਜ਼ੁਲਮ** ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਨਿਅਮਤਾਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਬ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ **ਜ਼ਿੰਦਗੀ** ਦਿੱਤੀ, **ਸਿਹਤ** ਦਿੱਤੀ, **ਤੰਦਰੁਸਤੀ** ਬਖ਼ਸ਼ੀ, **ਅਮਨ** ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ **ਸਾਮਾਨ** ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੀਆਂ ਨਿਅਮਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਹਰਗਿਜ਼ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਇਹਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣ ਸਕੀਏ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪ ﷺ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੀਨ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ **ਇਲਮੀ** ਅਤੇ **ਅਮਲੀ** ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਮ ਦੇ ਫ਼ਸਾਦ ਅਤੇ ਨਾ-ਪਸੰਦੀਦਾ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਮ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਸਾਨ **ਗ਼ੌਰ** ਅਤੇ **ਫ਼ਿਕਰ** ਨਾਲ਼ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਾਕਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਮਾਮ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਹਕਦਾਰ

ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਜਾਂ ਮਖ਼ਲੂਕ ਵਾਕਈ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਦੇ ਸਨਾ ਦੀ ਹਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਸਾਨ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਤਲਬ ਦੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਖ਼ਸ ਜਿਹੜਾ ਹਮਦ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਕਰਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਦ ਕਿ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਜੂਦ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਜੂਦ ਅਤੇ ਵਜੂਦ ਦੀ ਬਕਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਿਆਮ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਹਕਦਾਰ ਤਾਰੀਫ਼ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਜਾਇਆ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਕ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਾਹਿਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਕਾਂ ਦਾ ਦੇਣਾ **ਮੁਆਵਜ਼ਾ** ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਵੀ **ਮੁਹਸਿਨ** ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਕ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮਦੇ ਸਨਾ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਗ਼ੌਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਲਵੋ ਕਿ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਾਮਿਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਫਿਰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਹਮਦਿਯਾ ਦੇ ਕਿਆਮ 'ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਤਵੱਜੋ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਐ ਅਕ਼ਲਮੰਦੇ! ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ **ਤਅੱਜੁਬ** ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਇਸ ਲੋੜ ਦੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸਮਾਨੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਮ ਮਸਲਿਹਤ ਦੇ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਕਲਮਇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਨੂਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਤਅੱਜੁਬ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਨਿ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਾਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਰਆਨੀ ਤਾਲੀਮ ਦਾ **ਨਿਗਰਬਾਨ** ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਅਤੇ ਬੇ-ਰੌਣਕ ਅਤੇ ਬੇ-ਨੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਫ਼ਸਾਦਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪਾ ਕੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਕ ਕਲਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਅੱਜੁਬ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਉਸ ਪਾਕ ਰਸੂਲ ﷺ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ-ਖੁੱਲ੍ਹੀ **ਪੇਸ਼ਗੋਈ** (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ) ਝੂਠੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਦੀਨ ਦੀ **ਤਜਦੀਦ** ਕਰੇਗਾ। ਸੋ ਇਹ ਤਅੱਜੁਬ ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ੁਕਰ ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ ਅਤੇ **ਇਮਾਨ** ਅਤੇ **ਯਕੀਨ** ਦੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲ ﷺ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ਗੋਈ (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਬਲਕਿ ਆਇੰਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੇਸ਼ਗੋਈਆਂ (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ) ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬੁਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਦੇ ਸਜਦੇ ਬਜਾ ਲਿਆਓ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਇੰਤਿਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਅਤੇ ਬੇ-ਸੁਮਾਰ ਰੂਹਾਂ ਇਸ **ਸ਼ੌਕ** ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈਆਂ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਪਾ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਉਠਾਉਣਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਅੱਜ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ **ਵਹਦਤ** (ਏਕਤਾ) ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰੇ ਲੈਣ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ।

ਇੱਕ ਹਕ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਖ਼ਤਿਬ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕ਼ਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਨ ਵੇਲੇ 'ਤੇ ਦਸਤਗੀਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਨੂੰ ਕ਼ਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ **ਮੁਨਾਸਿਬ** ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ਾਇਆ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਦਬ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ਼ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਇਹ **ਮਦਦ** ਅਤੇ **ਨੁਸਰਤ** ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕ਼ਦਰ ਕਰੋ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਇਹ ਫ਼ਜ਼ਲ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਲੋਕ **ਸ਼ਨਾਖ਼ਤ** ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਹਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਨਾਖ਼ਤ ਦੀ ਅੱਖ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲ ਹਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਸਤਗੀਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਹਕ ਕ਼ਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ਼ ਦਿੱਤੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲ ਹਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ **ਕ਼ਸੂਰ** ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਅਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ ਕਿ ਇਸਾਈ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕ਼ਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ **ਲਿਖਤਾਂ** ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਕ਼ਾਦੀਆਂ ਆ ਕੇ ਰਹੋ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕ਼ਾਦੀਆਂ ਨਾ ਜਾਓ। ਇੱਕ ਨੇ ਤਾਂ **ਗਾਲ਼** ਵੀ ਕੱਢੀ। ਪਰ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਗ਼ਾਲਿਬ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆਇਆ।

ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਹਮਦਿੱਯਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ **ਇਖ਼ਲਾਸ** ਅਤੇ **ਮੁਹੱਬਤ** ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੇ **ਫ਼ਜ਼ਲ** ਅਤੇ **ਕਰਮ** ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਭਾਈਚਾਰਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ਼ ਕ਼ਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੁਹੱਬਤ ਅਤੇ ਇਖ਼ਲਾਸ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਰੰਗੀਨ ਹਨ। ਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ਼, ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਾਸ ਇਹਸਾਨ ਨਾਲ਼ ਇਹ ਸਿਦਕ ਨਾਲ਼ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਭਾਈ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੂਰਿ ਇਖ਼ਲਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂਰਿ ਦੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਦੀਨੀ ਖ਼ਿਦਮਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਲਾਲ਼ ਮਾਲ ਦੇ ਖ਼ਰਚ ਨਾਲ਼ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਕਲਮੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਸਰਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਸ਼! ਉਹ ਖ਼ਿਦਮਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਅਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।

ਐ ਰੱਬੁਲ-ਆਲਮੀਨ! ਤੇਰੇ ਇਹਸਾਨਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੂੰ ਨਿਹਾਇਤ ਹੀ **ਰਹੀਮ** ਅਤੇ **ਕਰੀਮ** ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਬੇ-ਸ਼ੁਮਾਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇਹਸਾਨ ਹਨ। ਮੇਰੇ **ਗੁਨਾਹ** ਬਖ਼ਸ਼ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਲਾਕ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖ਼ਾਸ **ਮੁਹੱਬਤ** ਪਾ ਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਾਸਿਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਰਦਾ ਪੋਸ਼ੀ ਫ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅਜਿਹੇ **ਅਮਲ** ਕਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਤੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ **ਵਜ਼ਹਿ ਕਰੀਮ** (ਬਜ਼ੁਰਗ ਚਿਹਰੇ) ਦੇ ਨਾਲ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਨਾਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰਾ **ਗ਼ਜ਼ਬ** ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਾਰਿਦ ਹੋਵੇ। ਰਹਿਮ ਫ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਆਖ਼ਿਰਤ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਫ਼ਜ਼ਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮੀਨ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ੍ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ੁਕਰ ਦੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਬੀ ﷺ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਹੀ (ਆਕਾਸ਼ਬਾਣੀ) ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਾਫ਼ਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਬੀ ਇਸ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨੇਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਚਾਲੀ (40) ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਬ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਕੱਢ ਸਕੇ ਬਾ-ਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਚਾਲੀ (40) ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜਾ **ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ** (ਭਲਮਾਣਸੀ) ਅਤੇ **ਤਹਾਰਤ** (ਪਵਿੱਤਰਤਾ) ਅਤੇ **ਰਿਆਸਤ** (ਸ਼ਾਸਨ) ਅਤੇ **ਇਮਾਰਤ** (ਸਰਦਾਰੀ) ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਤਾ ਐਬ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਾਕ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚਾਲੀ (40) ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਲੰਘੀ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਫ਼ਤਿਰਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ੁਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਜਦ ਆਸਮਾਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਕੀਦੇ ਸਰਾਸਰ **ਗੰਦੇ** ਅਤੇ **ਨਾ-ਪਾਕ** ਅਤੇ **ਸ਼ਿਰਕ** ਨਾਲ਼ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਬੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ੱਕ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੁਨਾਂਚਿ ਬਰਾਹੀਨਿ ਅਹਮਦਿੱਯਾ ਦੇ ਸਫ਼ਾ 512 ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਲਹਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਵੀਹ (20) ਵਰ੍ਹੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ **وَلَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ** ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਲੀ (40) ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲੰਮੀ ਮੁੱਦਤ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਇਫ਼ਤਿਰਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਨਾ-ਪਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਆਪ ﷺ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਕਿ ਇੱਕ **ਗੰਜਾ** ਅਤੇ ਇੱਕ **ਅੰਨ੍ਹਾ** ਸੀ। ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਗੰਜੇ ਕੋਲ਼ੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ **ਵਾਲ਼** ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਲੇ ਦੌਲਤ ਮਿਲ਼ ਜਾਵੇ। ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ਼ ਉੱਗ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲੇ ਦੌਲਤ ਮਿਲ਼ ਗਈ। ਫਿਰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੋਲ਼ੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ **ਅੱਖਾਂ** ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਲੇ ਦੌਲਤ ਮਿਲ਼ ਜਾਵੇ। ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਲੇ ਦੌਲਤ ਮਿਲ਼ ਗਈ। ਕੁੱਝ ਅਰਸੇ ਬਾਅਦ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ **ਗਰੀਬ** ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਗੰਜੇ ਕੋਲ਼ੋਂ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ, ਬੜੀ ਬਦ-ਮਿਜ਼ਾਜੀ ਨਾਲ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਝਿੜਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੱਲ! ਤੇਰੇ ਜਿਹੇ ਬਹੁਤ **ਫ਼ਕੀਰ** ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ **ਗੰਜਾ** ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੰਗਿਆ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਹੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਮਾਲ ਹੈ, ਤੂੰ ਲੈ ਜਾ। ਫਿਰ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਾਲੇ ਦੌਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਸੋ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਓ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ **ਨਿਅਮਤਾਂ** ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕ਼ਦਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਵਾਲੀ (ਮੰਗਤੇ, ਭਿਖਾਰੀ) ਨੂੰ ਨਾ ਝਿੜਕੋ। **ਖ਼ੈਰਾਤ** ਕਰਨਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲੀ (ਮੰਗਤੇ, ਭਿਖਾਰੀ) ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ਼ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਅਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਹਾਜੀ ਹਕੀਮ ਮੌਲਵੀ ਨੂਰੁਦੀਨ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਹਜ਼ਰਤ ਹਕੀਮ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀਆਂ ਨਿਅਮਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਅਮਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਈ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ੁਕਰ ਆਪ ﷺ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਨਸਾਨੀ **ਖ਼ਿਦਮਤ** ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਖ਼ੁਤਬਾ ਜੁਮਾ ਦੇ ਆਖ਼ਿਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਕੁੱਝ **ਮਰਹੂਮਾਂ** ਦਾ **ਜ਼ਿਕਰਿ ਖ਼ੈਰ** ਫ਼ਰਮਾਇਆ:

ਮੁਕੱਰਮ ਗਾਫ਼ਿਜ਼ ਸ਼ਹਬਾਜ਼ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਮੁਰੱਬੀ ਸਿਲਸਿਲਾ ਆਈਵਰੀ ਕੋਸਟ। ਮੁਕੱਰਮ ਯਲ-ਨੰਗਾਨਾ ਮੇਮਿਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਹੀਦ ਆੱਫ਼ ਬੁਰਕੀਨਾ ਫ਼ਾਸੋ। ਮੁਕੱਰਮ ਯਾਹਿਯਾ ਸੋਮਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਹੀਦ ਆੱਫ਼ ਮਾਲੀ। ਮੁਕੱਰਮ ਸਿਰਾਜੁਲ ਹਕ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਸਾਹਿਬ ਨਾਇਬ ਅਫ਼ਸਰ ਜਲਸਾ ਸਾਲਾਨਾ ਰਬਵਾ। ਮੁਕੱਰਮ ਲਾਵਾਲ ਤੱਯਬ ਸਾਹਿਬ ਮੁਅੱਲਿਮ ਸਿਲਸਿਲਾ ਨਾਈਜੀਰੀਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਰਮ ਮਾਸਟਰ ਗ਼ਫ਼ੂਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਸਾਂਘਲਾ ਆੱਫ਼ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ **ਜ਼ਿਕਰਿ ਖ਼ੈਰ** ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੁਆਇ **ਮਗ਼ਫ਼ਿਰਤ** ਕਰਦੇ ਹੋਏ **ਨਮਾਜ਼ਿ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗ਼ਾਇਬ** ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ।

أَحْمَدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ
يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾
عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ أَدْكُرُ وَاللَّهُ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿٣﴾